

N^{RO} 9.

KURYER LITEWSKI

Za pozwoleniem Najwyższego Rządu Najjaśniejszego
CESARZA Imperatora Caley Rosyi.

Z WILNA 31. PAZDZIERNIKA ROKU 1797. WE WTOREK

Gaspar na Woronney Czyż Marszałek Powiatu Wileńskiego Orderów S. Anny i S. Stanisława Kawaler.

Na skutek Najwyższego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowład-
nacego całą Rosyją Ukazu, w dniu przez Rząd Gubernski Litewski wyznacz-
nym 15 Octobra V. S. Gdy Ja Marszałek Wileński z częścią Deputatów Po-
wiatowych w celu rozpoczęcia wywodów Szlacheckich zjechalismy się; i
gdy z przełożonych od Prześwietnego Szlachectwa uwag i przyczyn podali-
smy prośbę do Rządu Gubernskiego Litewskiego o przedłużenie terminu kon-
tynuacji wywodów, z racyi szczupłego bardzo czasu dla zebrania dostatek-
cznych dowodów; jaką w tej mierze Rząd Gubernski Litewski rezolucyą dać
raczył; śpieszę się o niey uwiadomić JJWW. Marszałkow; Deputatów Po-
wiatowych; oraz całe Obywatelstwo Szlachetne Gubernii Litewskiej; dzień
15 Januarii V. S. Roku przyszłego 1798 jest naznaczony za termin odkładowy
niechybne zjechania się Deputatów i rozpoczęcia w powszechnym zebraniu
wywodów. Na ten więc czas aby JJWW. Deputaci z dowodami u nich złożo-
nemi do Miasta Gubernskiego Wilna zjechać; a prześwietne Obywatelstwo do-
wody swojej rodowitości zgromadzić i one dostarczyć nie omieszkali; przez
winną w tej mierze troskliwość; z mocy danego mnie od Rządu zalecenia obwie-
szczam. — Działo się w Wilnie Roku 1797 Mca 8bra 18 dnia V. S.
Gaspar Czyż Marszałek Ptu Wileńskiego. (MP.)

Z woli Gubernskiego Litewskiego Rządu Publicandum.

Komisysia przez Najjaśniejsze dwa Dwory CESARSKIE i Królewsko-
Pruski do upadłych sześciu banków, to jest: Uur: Piotra Teppera; Karola
Schultza; Fryderyka Kabryta; Prota Potockiego; Macieja Lyszkiewicza; i Jana
Dawida Heifslera wyznaczona. Wszystkim w ogólnosci Wierzycielom we wszyst-
kich iakiejkolwiek bądź krajach znajdującym się; a Prawa i pretensye iakiejk-
kolwiek do upadłych wyżej wyrażonych Banków mieć się rozumiejącym; do
wiadomości publiczney podaie; iż Komisysia przerzeczona od wyżej wzmian-
kowanych trzech Najjaśniejszych Dworów; wyznaczona; stosownie do prawi-
deł też Komisysia stanowiących; Dzieło swoje w mieście Warszawie na dniu 18.
Miesiąca Września roku 1797 rozpoczęła; a w dalszym ciągu swych czynności
czyła. Zaczem wszystkich wzmiankowanych w ogólnosci wierzycielow; ażeby
w przeciągu trzech Miesięcy od dnia dzisiejszego; do dnia 3go Miesiąca Sty-
cznia Roku nadchodzącego 1798 miarkować; przed tą Komisysią bądź osobi-
ście; bądź przez umocowanych Pełnomocnikow stawali; Prawa swoje likwido-
wali; lub dawniejsze swe likwidacye legalizowali; zawiadamia; po którym to
upłynionym czasie nie likwidujący praw swych wierzyciele; zupełnie w preten-
syach swoich upadać będą; i onym wieczne milczenie nakazane będzie. Aby
zaś Proklamacya niniejsza do każdego wiadomości doszła, one w Gazetach Wie-
deńskich, Peterzburskich, Berlińskich, Warszawskich, Hamburskich, Amster-

damskich, Królewieckich, Krakowskich, Gdańskich, Wrocławskich, Lwowskich, i Litewskich, po trzy razy w przeciągu wyżej oznaczonym wydrukowana i ogłoszoną mieć chce. Działo się w Warszawie na Sejsyi Kommissyi dnia 3. Miesiąca Października roku 1797.

Raczyński (MP.) Adam Mędrzecki teyże Kommissyi Pisarz.

Zgodził z Oryginałem Cyrylli Serebrenikow Gubernski Sekretarz.

Z woli Gubernskiego Litewskiego Rządu Publicandum,

Kommissya wspólna przez Najjaśnieysze dwa Dwory CESARSKIE i Królewsko Pruski do upadłych sześciu Bankow, to jest UUr: Piotra Teppera, Karola Schultza, Fryderika Kabrita, Prota Potockiego, Macieja Łyszkiewicza, i Dawida Heiszlera wyznaczona.

Pragnąc ile możności przyspieszyć satysfakcyą Wierzycielom, pretensye do Bankow UUr: Teppera, Schultza, i Kabrita mającym, a w tym celu majątki wszystkie tychże Bankow w jedno zebrać, z którychby takową satysfakcyą Wierzycielom wymierzyć mogła.

Obwieszcza wszystkim w ogólności tychże Masz dłużników, którzy poprzedniczemi bywşey Kommissyi Dekretami, do zapłacenia należących od nich summ zostali obowiązani, a dotąd tymże Dekretem zadosyć nie poczynili, summ w Masach niepokładali, iżby naydaley odtąd w przeciągu ośmiu tygodni, tymże Dekretem zadosyć uczynić starali się, i summy już od nich przysądzone wraz z prowizyami dotąd należącemi do masz respective, do których należą, za kwitami ich Administratorow tu w Kommissyi wypłacili; inaczej uporni z majątku wszelkiego tak nieruchomego, iako i ruchomego iż z wszelkim rygorem exekwowanemi będą, oświadczają.

Dłużnikom zaś i innym wszelkim, masz wszystkich sześciu Bankow upadłych, z któremi dotąd w swey Kommissyi Dekreta do zapłacenia onych obowiązuje, niezapadły; (a po których wydanie niezwłoczne pozwow UUr: Administratorom i Prokuratorom, do swey Kommissyi zalecone zostało,) również wypłacenie długow przez nichże do masz winnych zaleca; potym bowiem upłynionym terminie wyrokiem Sądu swey Kommissyi, pod rygorem exekucyi do tey satysfakcyi przynaglonemi zostaną.

Naostatek wszystkim w ogólności dłużnikom do sześciu masz pod rozsądzenie swey Kommissyi przez trzy Najjaśnieysze Dwory poddanych, winnym, iżby summ od nichże tymże maszom należących się, nikomu za żadnemi nawet iakieykolwiek bądź Magistratury Dekretami wypłacać nieważyli się, lecz oneż w swey Kommissyi i ich respective maszach do rąk i za kwitami tychże Administratorow składali, mieć chce, oświadczają. Działo się w Warszawie na Sejsyi Kommissyi dnia 9. Miesiąca Października Roku 1797.

Raczyński Prezes. (MP.) Adam M. Mędrzecki teyże Kommissyi Pisarz.

Zgodził z Oryginałem Cyrylli Serebrenikow Gubernski Sekretarz.

z Wiednia 14 Października.

Chociaż najogromniejsze czynimy przygotowania do wojny, chociaż wielkie jest podotlenstwo, iż trzeba będzie raz jeszcze dobyć oręża na wyjednanie pokoju chwalebne, dotąd przecie nie przyszło do żadnych kroków nieprzyjacielskich. Armia Francuzka coraz bardziej przybliża się do granic polnie pracując nad umocnieniem twierdz niegdy Weneckich. Z naszej strony Inżynierowie na rozmaitych miejscach zakładają szanice, których wielkość wątpić każe, ażeby w czasie krótkim wygotowane były. Dawniej głoszono, iż znaczny wydział Kawaleryi Węgierskiej ruszył ku granicom; pokazało się iż pospolite ruszenie z dawnych stanowisk nie wyszło; toż samo rozumieć należy o czwartych batalionach Czeskich regimentów.

General Mack, w którym Cesarz Jmć, Monarcha cała, i armia Austriacka, nieograniczone położyli zaufanie, wyjechał do głównych kwatery Generala Terzy. Arcy Xz Karol spodziewany już w naszej stolicy na początku Listopada. Co gdyby nastąpiło, spodziewać się wypada, iż armistycjum będzie przedłużane po upływie 20 t. m. i pókoj wkrótce nastąpi; chociaż, jak mówią, okazuje się zbyteczny upór Rządu Francuzkiego, który przez negocjacje w Udine to chce utrzymać, o czym wzmianki nie było w Leoben. Jakoż pełnomocnicy zgodzili się podobno na niektóre nowe artykuły w przedugodnych nie objęte.

Hrabia Kaunitz Kommandujący w Krakowie wezwany dla odebrania rozkazów stosownych do wojennej wypraw, przybył od dni kilku. Mały za rzecz niepewną, iż Dwór Londyński wszelkimi sposobami nakłonić usiłuje Cesarza Jmć do rozpoczęcia wojny raz jeszcze przeciwko Francuzom nieoficjalnie żądających ofiar i obietnic. Przyjaciele pokój, do których strony cała powzięczość Wiedeńska należy, z zalem widzą nowych coraz z Londynu przybywających Kurjerów. Za odebraniem ofiatnego Ministra W. Brytanii Morton Eden z naszymi kilka długich konferencyj odprawił Cesarz Jmć na wzór ustanowionej nie dawno Dworskiej Kancellaryi dla obu Gallicyi, dał podobną Królestwu Czeskiemu, i Hrabie Aary wyniósł na stopień Ministra Stanu.

z Londynu 10 Października z Gazety Berlińskiej.

Admirał Duncan powracając do Tarmouth dla naprawy uszkodzonych okrętów i nabrania żywności, zostawił przed portem Texel 3 statki wojenne i kilka fregat dla postrzegania obrótów nieprzyjacielskiej floty. Wczora niespodziewanie odebrał wiadomość, iż Batawowie odważyli się naofstatek wynieść pod żagle. Co rychlej Admirał pośpieszył na spotkanie, nie chcąc zaś czasu tracić drogiego nie czekał nawet powrotu maytków i Officerów naład wysadzonych dla nabrania świeżej wody. Jeśli tak będzie Duncan szczęśliwym, a-

żeby przynajmniej zozył Admirała de Winter, przymusi go zapewne do bójki; zważając zaś, jaka teraz panuje karność na flocie Angielskiej, w jak wysokim Duncan szacunku jest i poważeniu u ludu mornarskiego, pewną zwycięstwa nadzieję mieć możemy.

Pewna jest wiadomość, iż Francuzi wszystkie ruszają sprężyny na dopełnienie liczby maytków potrzebnych do uzbrojenia floty tak dawno beczynnie w Brest stojącej. Tym końcem rozbroili w Hawr fregaty, w Cherbourg i Dunquerque flotillę Admirała Musquim; lud cały przeprowadzając do portu głównego, dokąd też przybyło cokolwiek maytków z morza śródziemnego. Wnieść można, iż flota Batawska zamarem jest złączyć się z Brestską; co gdyby przypadkiem nastąpiło, sprzymierzeniecy kiedźkolwiek przywiedliby do skutku tak dawno niżone do Anglii wylądowanie; lecz nadbrzeża Prowincyi naszych, Essex, Norfolk, Suffolk, &c. tak dobrze są obwarowane batterjami, wysła łądowe tak rozłożone, floty tak ogromne, iż z tej strony bezpiecznie być możemy.

Dla ostrzeżenia mieszkańców i zbrojonej narodu siły o zbliżającym się niebezpieczeństwie, rozstawiono liczne stráže, tak iż w czasie najkrótszym odległe nawet Prowincye wieść będą o nieprzyjacielskich obrótach. W Irlandyi gdzie Francuzi licznych mają stróżników, obwarowane są ciam wszystkie miejsca, łatwość dająca wyładowania. Negocjacje czyli będą znowu rozpoczęte nie wiadomo. Chociaż jednak list pełnomocników Treilhara i Bonnier w grzecznych dość wyrazach jest pisany; Anglicy rozumieją, iż Dwór Londyński nie przyjmie ultimatum podanego od Dyktatorysty, dając raczej czas narodom sprzyjliwym odzyskania mocą dzierżaw straconych; co zda się niepodobne przy tak przewyższającej siły naszej na morzu.

Lord Malmesbury do Bath wyjechał dla poratowania zdrowia własnego. Lord S. Helens miejsce jego zastąpi, gdy wypadnie potrzeba. 6 okrętów wojennych wyszło pod żagle dla wzmocnienia floty naszej pod Cadix. Głosie nie prześtają, iż Dwór Lisboński niechce potwierdzić zawartego z Francją traktatu; lecz tak ważna okoliczność potrzebuje urzędowego doniesienia. Admirał licząc na potomne czasy obrzydzić ludowi mornarskiemu gorszące bunt, rozbroić kazala okręt Sandwich od 98 armat, którego maytkowie pierwsi jarzmo posłuszeństwa ze ucili; zalecając, ażeby już odtąd nigdy użyty nie był. Król Jmć 12 zaśluzonych obywateli podniósł do stopnia Parów W. Brytanii.

Kongres Amerykańskich Stanów zaczął czytać obrady swoje. Z 17 nowych ust w znaczniejsze: 1. Zakaz uzbrajania statków Koresarskich na chwytanie Angielskich, Francuzkich, Hiszpańskich, Batawskich, lub Amerykańskich; do tego powodu były rozrójki poplone na Oceanie południowym, przez niektó-

rych obywatelów. 2. Zabroniono z Kraju wyprawiać broń i amunicję. 3. Kazaćno umocnić niektóre porty, na co 115 tys. talarów przeznaczono. 4. Zgromadzić 80 tys. milicyi, która na 4 diwizye podzielona, 3 miesięczną tylko przez rok jeden służbę czynić będzie. 5. Zbudować i uzbroić wiele fregat. 6. Ustanowiono kilka nowych podatków, dawne podwyższono. 7. Wyznaczono Komisję na roztrząśnienie sprawy Reprezentanta Blount.

Ostatniego roku dochody publiczne Rzeplitey Amerykańskiej wyniosły 9 mill. talarów, z tych zostało w skarbie blisko miliona; na rok następny, handel tyle już ucierpiawszy, więcej jeszcze szkodać może, a przeto celne dochody będą nierównie mniejsze; przydawszy do tego procenta od długów narodowych, wyprawy obronne &c. nie dziw iż podatek od soli to od sta został podniesiony; na transakcyje między obywatelami, i wexle ustanowiono stempel. Prezydentowi Adams dozwolono zaciągnąć długu 800 tys. talarów, które w przeciągu lat 6 mają być zapłacone. Jest nadzieja, iż pełnomocni Polowie Pinckney i Marshall znajdujący się w Paryżu przez negocyacye z Dyrektoryatem uwolnią Rzeplę od pomnożenia dość już wielkich wydatków, i długów.

General Abercromby w Anglii zostanie na miejscu jego General Cuyler ma przywozić wojskom lądowym w Indyi Zachodniej Z Barbady mamy wiadomość, iż Murzyni w Guadeloupe bunt podniosszy opanowali wszystkie twierdze. Sławny Victor Hughes uciekł; innych Europejczyków, którzy za nim pośpieszyć nie zdołali, wyrznięto. Spodziewać się należy, iż odtąd Francuzi nie tak wielką liczbę okrętów Kupieskich zabierać nam będą. Fregaty Angielskie tak były szczęśliwe tego roku, iż 110 Republikantkich Korsarzów schwytali; armat mieli ogółem 860. Baron Montalembert powróciwszy z S. Domingo, prezentowany u Dworu, łaskawie przyjęty, odebrał zapewnienie Króla Hiszpań, iż znakomite zasługi jego Angielskiej Koronie zapomniane nie będą.

z Paryża 10. Października z Gazety Frankfortskiej.

Dyrektoriat zalecił Ministrowi Skarbowemu zdać rachunek z 200. millionów danych władzy wykonawczej na rozmaite wydatki w roku jeszcze Rzeplitey 4. Pokazało się, iż z tak ogromnej summy w mandatach nie zebrano więcej w gotowiznie nad 8. millionów. Nieprawiedliwie za tym Rada 500. wymawiał. Dla ktorom, iż mając nad potrzebę pieniędzy uskarżają się na ich w skarbie niedostatek. Tenże Dyrektoriat otrzymał znieśnienie prawa, które mu zabraniało otwierać listy za granicę pisane lub z tamąd przychozące. Towarzystwo Theophilantropów otworzyło dwa nowe Kościoły w miastach Sens i Versалу; wchodzący do tego zgromadzenia nazywają się dziś Chryścianami Francuzkami. Zamiarem ich jest ażeby nowo wynaleziona

religia narodową uznana była; zprzeciwił się temu zapewne Dyrektoriat, dziś prawdziwie rządzący w Rzeplitey, który Duchowieństwu dzwonów i sakni stanowi swojemu właściciel, w Belgium nawet używać zabronił surowie.

Z Marselli donoszą, iż General Sanguet pod Aix wyciągnął, zbil i rozproszył buntowników; 30. zaś dowódców schwytanych oddał na ukaranie sądowi wojskowemu. W Grasse jeszcze ich 1,800 jest zgromadzonych. Dni temu kilka, trzech jeden po drugim gońców przybiegło ze Włoch i Wiednia. Nie ogłosił nic Dyrektoriat; w krótkce jednak wszystko się wyjaśni: dziś na tajemnej sefysi rad narodowych czytano pisma, żegnające się tak mówią, do bliźniego pokoju z Cesarzem. Bliżko brzegów Normandyi i Bretaunii krąży teraz kilkanaście fregat Angielskich; zamiarem ich jest przeszkodzić Korsarzom naszym wyjść pod żagle. Miasto Nantes które ich uzbrała nawięcej, nawięcej też będzie szkodać; bo teraz prawdę mówiąc, po stracie osad i handlu, miasta niegdy handlowe przemieniły się w korsarskie.

Liczne straż, któremi Paryż był opasany od 4. Września, są adigie; Każdemu dziś wolno wieźdzać do miasta i wyieźdzać bez pasportu, byleby tylko nosił troykolorową kochardę. General Lemoine na żądanie Ministrowi wyznaczył Komisję wojskową przeciw Emigrantom, których 28. jest aresztowanych. Pisma tutajsze rozgłoszy list Lorda Malmesbury do przyjaciela. Wyraża Posel, iż W. Britannia gotową jest wszystko przywrócić nieprzyjaciółom swoim oprócz wyspy S. Trojcy, Przygórka Dobrej Nadziei, i Ceylonu, ośmiągając ułapić Batawom Negapatnam. Ci zaś chcąc wszystko pozyskać Cochini Anglikom dają w zamianę.

To pewniejsza, iż Dyrektoriat zaprosił Generala La Fayette z towarzyszymi niedoli jego do Paryża. Hrabia d'Antraignes uszedł z Mediolanu. Wszyscy teraz Kapitaliści ubiegają się nadzwyczajnie do kupowania dóbr narodowych, widząc iż mogą być pewnemi własności swojej, z kąd tymże dobrom znacunku przybyło. Niektórzy mają to za znak bliźniego pokoju. Wczora Garnerin czynił doświadczenie aerostatyczne w obecności niezliczonego ludu, uniośły go wiatry do S. Denis, gdzie spuściwszy się na ziemię Fizyk szczęśliwie, powrócił, i z oklaskiem był witany. Odnawia się pogłoska, iż General Hedouville ma przedsięwziąć wyprawę na wypędzenie Anglików z wyspy S. Domingo.

Rozpaczaliśmy już o zdrowiu Generala Buonaparte. Dziś pomysłniejszą ze Włoch odbieramy wiadomość, iż Lekarz Moscati, Dyrektor Rzeplitey Cisalpińskiej, zaczął mieć o nim staranie, i już odmianę sprawił szczęśliwą. W ostatnią Niedzielę przypadła Dekada Republikantka. Pleban S. Mery Mszą zakończywszy i Kazanie, prosił przytomnych, ażeby miejsca Theophilantropom uścąpili.

N^{RO} 9.

D O D A T E K

D 10

KURYERA LITEWSKIEGO

Z WILNA 31. PAZDZIERNIKA ROKU 1797. WE WTOREK

Dokończenie z Paryża.

szła w tym trudność; lecz iak tylko muni- palność ogłosiła, iż wolno jest każdemu się modlić swoim obrządkiem, i na iakim chce mieyscu, znieśli Kościół nowo przybyli. Ka- plan ich w sukni białej miał mowę o posłu- szeństwie prawom krajowym, szanowaniu U- rzędników, wierości i miłości Ojczyzny, o wzajemnych między ludźmi obowiązkach, o nieśmiertelności duszy. Zakończyło się nabo- żeństwo śpiewaniem piosnek patriotycznych, i zbieraniem jałmużny dla ubogich i niešťczę- śliwych.

Utrzymują jeszcze niektórzy, iż Ber- thier przyiósł urząd Ministra wojennego na mieyscu Generała Scherer. Ten gdy niedawno zapraszał na obiad jednego z gorliwych Repu- blikantów; nie pody odpowiedział *Porte*, nie chcąc czytać tej zniewagi pamiętce Genera- la en Chef armii *Sambrzy i Mozy*; a przy- tym jestem przyjacielelem Generała *Augereau*. Tego wyniesienie na Komendę armii Nie- mieckiej niepodobnało się liwrautom naszym. Jeden z nich prosił nowego Wodza o odpie- szenie Kontraktu zżukownego dla obudwóch. Szukry tobie podobnego, rzekł *Augereau*, nie znasz mnie; wiedz jednak, że się nie nauczył we *Włoszech* czynić na szkodę Rzeplitej.

z Hagi 14. Października z Gazety Leydeńskiey.

Flotta Rzeplitey wyszła z *Texel* d. 7. dla iakich przyczyn, nie wiadomo zatrzymała się niedaleko brzegow, dni 4; piątego Admirals *Duncan* o iey obrótach śnadź uwiadomiony, powrócił nie spodzianie z *Tarmouh* p owadzając 16. okrętow i liniowych i bitwę z toczył d. 14. o godzinie z rana 10. Słyszeliśmy długie i gęste z armat bicie. Ustarczka zakończyła się skutkiem zupełnym floty naszej porażeniem. Admirals *de Winter* poszedł w niewolę; 8 o- krętow wojennych zabrał nieprzyjaciel; tak wnosimy, iż niektóre bez bitwy nawet flagę spuścili. Mówia iż *Alkmaer* od 56 armat w morzu został pograżony.

Morze około *Scheveningen* okryte jest trupami, utonkami masztow, żaglami, &c. 19. statkow powróciło do *Texel*, *Helvoetsluis*, i *Flessinga*. Jest pogłoska, iż jeden z nieprzy- jacielskich statkow utonął prześrzcelony od o- krętu: *Stany Generalne*; lecz co więcej niż

rzecz niepewna. Z naszych dostały się *An- glikom*: *Il olnoit* i *Sowisz* od 74 armat *Har- lem*, *Uries*, *Równość* od 68. *Hercules*. *Wajse- naer* od 64. *Delft* od 56. Wice-Admirals *Reyn- ties* nie odstąpił najwyższego Wodza, i ranio- ny z nim doznał jednego losu. Po zakoń- czoney potyczce Kontr-Admirals *Treslong* mu- sił powrócić do *Texel*, i rekę podobno w bitwie stracił. *De Winter* za pozwoleniem Ad- mirals *Dun* an przyiósł Prawodawcom naszym raport następujący.

Dnia wczorayszego rano postrzepliśmy flotę *Angielską*. Nasza uszkuwała się do boju; zaleciłem ażeby okręta jak najbardziej się skupili; rozkazu nie wykonano dla wia- trow i morza wzburzonego. A nawięcey podobno, iż na dobrych żaglach nam zbywało. O 11. godzinie atakował nieprzyjaciel straż- tylną, śmiało przecinając linią *Batawow*. Cie- szę się z tego, rozumiejąc, iż rozdwojemy się *Angielską*. Dalem hasło do zamknięcia li- nii. Nikt go nie słuchał, nas samych rozdwo- jono; zaczęły się więc bitwy pojedyncze. Mój okręt był atakowany: z dwoma, trochę później z trzema nieprzyjacielskimi waleczyć musiałem. Ogniem płonący *Hercules* do mnie wiatrem napedzony został. Chcąc uniknąć przypadku, wpadłem pod armaty samego Ad- mirals *Duncan*: ten w kilku minutach zepsuł mi wszystkie żagle i maszty.

Gdym chciał wznieść hasło wzywając inne okręta na ratunek, kula armatna flagę mi z rąk wyrwała. Już tym czasem *Wassenaer* był wzięty czyli dla tego że Kapitan przy samym wstępie raniony, czyli że Maytkow wiec utracił, czyli, Bóg wie dla jakiej przy- czyny. *Harlem*, *Uries*, *Delft*, *Sowisz*, były już w ręku nieprzyjacieli. Dym gęsty widzieć mi niedozwalał. Trwała jednak bitwa, stra- ciłem ludu wiele; a chociaż 5 okrętami opa- sany, chciałem tamę przełamawszy dopaść brze- gu, lub złączyć się z okrętami ogniem ule- tkniętymi. Lecz próżno: o 2 godzinie 3 ra- zem maszty upadły; jeszcze strzelałem pół godziny; nakoniec gdym wyrzucił oddalającą się Rzeplitey flotę z rozwiniętymi żaglami, polo- wę ludu mojego wyrzniętą, bez nadziei ra- tunku, poddać się musiałem.

Starywszy już na okrecie Admirals *Dun- can*, postrzegłem okręt *Równość* beczędnnie stojący; nie wiem, dla czego spuścił flagę: toż

(1)

samo niewiem dla czego uczyniły inne okręta. *Hercules* ogień zagaśli, który jego i mojej zguby był przyczyną. Nie mogę dość wychwalić odwagi Officerów i marynkarzy *Wolności*; bili się jak powinno żołnierska kazała. Stracił ludu wiele nieprzyjacieli; okręta jego mocno są uszkodzone. Liczył *Duncan* okrętów 17, z których 1 od 50 armat, wszystkie zaś od 74. Na miejsce 9 do *Tar-mouth* zaprowadzonych dla naprawy, 8 nowych z *Partsmouth* i *Dunes* przybyło. W Sobotę wieczorem już wiedział o wyjściu naszym; rano w Poniedziałek wyszedł pod żagle, opatrzywszy się w żywność i wodę w przeciągu 24 godzin.

Przyszły raport dokładniejszy, jak tylko sposobność mieć będę. Dzień to jest w życiu moim najszczęśliwszy. Największa biegłość w morskich obrótach, męstwo niebezpieczeństwem niezwalczone, na nie się nam nie przydały. Widoczna tego przyczyna. Nieprzyjacieli zaświada, jak długo, jak uporczywie wytrzymaliśmy ogień straszliwy. Polecam Rzpłtę bratów lepszego zaiste losu godnych, mianowicie z okrętu *Wolności*. Niech zgromadzenie Prawodawcze rozciągnie pieczołowitość swoją na wdowy i sieroty pozostałe po zabitych obrońcach Ojczyzny: niewiem czyli i jak wiele inne okręta straciły. *Admiral Reynier* lekko jest raniony, znajduje się teraz na okręcie *Admirala Onslow*. Spodziewa się otrzymać pozwolenie zjazdu do *Hagi* dla usprawiedliwienia się nie-szczęśliwy wasz *Admiral*.

de Winter.

z Mediolanu 3 Października z Gazety Frankfortskiej.

Buonaparte Ambassador Francuzki w Rzymie zasiadł w Pałacu *Corsini*. Otoczył go najwyższa komenda wojsk swoich General-Lieutenantowi *Provera*, po oddaleniu się Generala *Colli*. Dyktoryat *Cisalpiński* ustanowił loteryą krajową: fundusz jej wynosi 5 millionów 500 tys. liwrow, hypotekowany na dobrach przedtym *Maitanich*, na skarb Rzpłty dziś zajętych. Te jeśliby nie wystarczały, resztę dopełni majątek Duchowny. Ustanowiono też nowy, a ten jednostajny dla wszystkich podatek, na dobra Duchowne, kupców, i kapitalistów. Z *Geny* wyszło pod żagle kilka okrętów, na których znaczny wojska Francuzkiego wydział zmierza do *Marselli*, gdzie lekają się wielkich rozruchów. U nas dziś więcej mówią o wojnie niż pokoju; głoszą nawet iż zajęły już utaczki nad *Isonzo*. To pewna iż General *Dumas* z Kawaleryą na przód postąpił. General Artilleryi *Lepinasse* jest w *Codroipo*. Do *Bormio* i *Valtelliny* wkroczyli Francuzi wspierając rewolucyą.

z Bononii 30 Września z Gazety Frankfortskiej.

3 tys. Legionistów *Cisalpińskich*, którzy u nas nałogę trzymali, wyszło do *Mestre*; w

drodę przyłączyli się do nich inni, których użyto na załazczenie drzewa wolności w Hrabstwie *Vernio*. Wszyscy podobno razem przewiezieni będą do *Wenecyi*. Tamże wyjechał na komendę General *Balland*. Legion *Romański* chociaż jeszcze nie dopełniony rozkaz odebrał marszerowania do *Rimini*, i ten będzie zabrany na okręta. Słowem całe dziś *Włochy* opuszcza *Buonaparte*, zgromadzając ogromną filę na granicach Niemieckich.

z Wenecyi 3 Października z Gazety Frankfortskiej.

Dnia wczorajszego przybito po ulicach proklamacyą kommanderującego Generala *Barraguey d' Hilliers*; wzywa on młodzież *Wencką* imieniem Generala *Buonaparte*, ażeby uformować korpus Kawaleryi, pod jego oczkiem i w jego szkole, z *Francuzkami* walcząc diwizyami, uczyla się bronić Ojczyznę. Każdy z ochotników nakładem własnym uzbrojony, własnym nakładem służyć będzie. W tym piśmie słowa uwagi godniejszy: Interes ziemi *Włoskiej* wyciąga tego konieczność, ażeby młodzież *Wencka* wzięła się do broni. Niech już *Włoskie* sztandary i chorągwie, z troykolorowymi będą pomieszczone. Już kilka batalionów *Cisalpińskich* i *Wenckich* znajduje się w armii *Francuzkiej*. &c. Dziś przybyło do portu 8 statków, które legion *Cisalpiński* w *Ankonie* zabrały.

z Tridentu 7 Października z Gazety Frankfortskiej.

General *Kerpen* odebrał rozkaz nie zbliżać się ku granicom, stąd nadzieja, iż do wojny nie przyjdzie. Powiada, iż armistycjum od Generala *Buonaparte* przedłużone będzie aż do odebrania odpowiedzi z *Paryża* oczekiwanej. General *Francuzki Desaix* przez miasto nasze przejeżdżał dążąc do *Munich*; tam miał audyencyą u *Xcia Elektora*, i w dalszą podróż udał się do *Strasburga*.

z Strasburga 8. Października z Gazety Frankfortskiej.

General en Chef armii Niemieckiej *Au-gereau* przybył tu zawczora; przyjmowała go uroczyste zgromadzone Generałicya. Dnia wczorajszego z licznym orszakiem pojechał na brzeg *Reny* prawy do głównej kwatery w *Offenburgu*; dziś ma do nas powrócić Skrzydło wojsk jego prawemu przywodzić będzie *Desaix*, lewemu *Lefevre* doświadczeni Generalowie. *Reynier* Szefem jest całego General Sztabu. Piszą z *Berne* d. r. iż Kommissarz Dyktoryatu *Maingot*, który pieczętował w *Bazylei* papiery Obywatela *Bartholemy* żądać ma u *Cantonu Szwajcarskich*, nie tylko odportowanych, ale też *P Wickam Angielskiego* Ministra; ponieważ przekonany jest Dyktoryat, iż ten Posel przebywa u nich nie dla utrzymywania związków narodu swego politycznych, lecz bardziej dla zgotowania nowej rewolucyi *Francuzom*.